

Mál nr. 398/2018**M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar atvinnurekstrar A.****Ágreiningur um bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A hjá V****Gögn.**

Málskot dags. 12.12.2018 ásamt fylgiskjölum 1-11.

Bréf V dags. 21.01.2019 ásamt fylgiskjölum 1-4.

Athugasemdir M við bréf V, dags. 25.01.2019.

Málsatvik.

Hinn 20. júlí 2017, þegar M var við vinnu sína hjá B, undirverktaka hjá A, varð hann fyrir óhappi með þeim afleiðingum að hann hlaut áverka á hnéskel. Ekki liggur fyrir hverjar varanlegar afleiðingar þessa fyrir M kunna að verða, en nýjasta læknisvottorðið sem liggur fyrir nefndinni er dagsett hinn 23. október 2018. Þar kemur fram að áverkinn sem M varð fyrir hái honum töluvert í starfi hans sem smíður, og að líklegt sé að hann muni eiga við afleiðingar hans um ókomna tíð.

M lýsir atvikum á þann veg að hann hafi verið að vinna í stiga, þegar gólfloðn undir stiganum hafi brotnað með þeim afleiðingum að stigin hafi oltið á hliðina, og M þá fallið á gólfíð og hlotið áverka á hné. Slysið telur M að megi rekja til þess að mistök hafi orðið við flotun á gólfinu, þannig að hætt hefði verið við að flothúðin gæfi sig á ákveðnum stöðum, án þess að mögulegt væri fyrir starfsmenn að gera sér grein fyrir hættunni. A, sem yfirverktaki, bæri ábyrgð á mistökum við verkstjórn hvað þetta varðaði og á því að öryggi starfsmanna hafi ekki verið tryggt með fullnægjandi hætti. Þar eð slysið hefði aldrei verið tilkynnt Vinnueftirlitinu bæri A jafnframt hallann af mögulegum sönnunarskortum um atvik málsins.

Meðal þeirra gagna sem M leggur fyrir nefndina eru læknisfræðileg gögn, tölvupóstur frá C, vinnufélaga M, og mynd af svipaðri holu og þeirri sem hafi myndast við óhappið. Á grundvelli þeirra og ofangreinds gerir M kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

V hafnaði kröfu M með bréfi dags. 1. ágúst 2018, með þeim rökum að atvikið yrði ekki rakið til saknæmrar og ólögætrar háttsemi A auk þess sem M hafi verið starfsmaður B en ekki A. Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V jafnframt fram að ágreiningur sé um málsatvik og að ósannað sé að óhappið hafi atvikast með þeim hætti sem M lýsir. Þannig hafi engin vitni verið að atvikinu og ekkert sé sannað um hvað varð þess valdandi að M hafi fallið úr stiganum. Enn fremur hafi A ekki fengið tilkynningu um atvikið fyrr en V hafði samband við félagið vegna fram kominnar kröfu frá M. Þessu til stuðnings leggur V fram dagsskýrslu A vegna 20. júlí 2017 en þar komi ekkert fram um að slys hafi orðið á vinnustaðnum þann dag. Þá liggi ekkert fyrir um hvar ljósmynd af svipaðri holu hafi verið tekin eða af hvaða tilefni og því þ.a.l. hafnað að hún geti haft sönnunargildi í málinu.

M mótmælir þessari afstöðu V, og vísar til þess að fyrir liggi tölvupóstur C um atvikið, auk þess sem B hafi staðfest atvikalýsingu M. Þá er ítrekað að A hafi ekki fullnægt tilkynningaskyldu sinni til Vinnueftirlitsins. Enn fremur eru gerðar alvarlegar athugasemdir við að andmæli V við atvikalýsingunni sem slíkri hafi ekki komið fyrr fram.

Álit:

Óhjákvæmilegt er að líta til þess að engin vitni virðast hafa verið að atvikinu. Þannig kemur fram í tilkynningu M til Sjúkratrygginga Íslands að C hafi ekki séð atvikið en komið með M á slystað og skoðað aðstæður eftir á. Sams konar staðhæfing kemur og fram í tilkynningu til váttryggingafélags þess sem B er í viðskipum við, en hún er meðal ganga málsins. Ekki verður því byggt á lýsingu C á atvikum.

Einnig verður litið til þess að engar myndir af þeim stað er M datt liggja fyrir, og taka verður undir það með V, að umrædd mynd af sambærilegri holu hefur ekki sönnunargildi hvað varðar holu þá er M segir hafa myndast undir stiganum er þungi var settur á hann. Í tölvupósti C, sem mun hafa skoðað aðstæður á staðnum eftir að atvikið átti sér stað, er ekki heldur að finna lýsingar á aðstæðum þar, heldur einungis lýsingu á atvikum eins og hann telur þau hafa verið.

Þá verður jafnframt að líta til þess að fyrir nefndinni liggja engin gögn sem sýna fram á hvenær, eða með hvaða hætti, M tilkynnti A um atvikið. Þá verður heldur ekki ráðið af málatilbúnaði M hvernig það hafi verið gert. Gegn mótmælum V verður því ekki talið sýnt fram á að A hafi haft vitneskju um atvikið fyrir en eftir að M krafðist bóta. Verður því ekki talið að A skuli bera hallann af sönnunarskorti um atvik málsins.

Þegar af ofangreindum ástæðum verður að telja að bótaréttur M úr ábyrgðartryggingu A hjá V sé ekki fyrir hendi, enda er það afstaða úrskurðarnefndarinnar að ekki sé nægilega sýnt fram á með hvaða hætti meiðsl M hafi atvikast.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 5. mars 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.